

Til lovforslag nr. L 40. Skriftlig fremsættelse (8. oktober 1998)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af adoptionsloven (international adoption).

Lovforslaget, der i det væsentlige er en uændret genfremsættelse af lovforslag L 149 af 17. december 1997, har til formål at gennemføre en revision af adoptionslovens regler om adoption af udenlandske børn. Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1338/1997 om international adoption, der er afgivet af Justitsministeriets Adoptionsudvalg med højesteretsdommer Mogens Hornslet som formand.

Med lovforslaget bliver reglerne om undersøgelse og godkendelse af kommende adoptanter gjort mere tidssvarende. Det er således et vigtigt element i forslaget, at adoptanternes ønsker skal sættes mere i centrum samtidig med, at myndighedernes kontrolfunktion træder i baggrunden.

Forbedringen sker bl.a. gennem indførelsen af nye regler om undersøgelse og godkendelse af adoptanter. Der indføres et faseopdelt undersøgelses- og godkendelsesforløb, der indebærer, at det meget tidligt i forløbet kan afklares, om ansøgerne opfylder de generelle betingelser for at blive godkendt som adoptanter. Er de generelle betingelser ikke opfyldt, får ansøgerne det at vide med det samme.

Et andet led i det foreslåede nye undersøgelsesforløb er et obligatorisk adoptionsforberedende kursus for ansøgere, der ikke tidligere har adopteret et udenlandsk barn. Kurset skal hjælpe adoptanterne til i højere grad selv at vurdere, om de har ressourcer til at adoptere et udenlandsk barn. Derved får behandlingen af ansøgninger om godkendelse som adoptant i højere grad end i dag karakter af en dialog mellem ansøgerne og myndighederne.

Inden ansøgerne kan blive godkendt som adoptanter, skal det sikres, at de også efter en in-

dividuel vurdering kan anses for egnede som adoptivforældre. Denne individuelle vurdering vil først finde sted, når det adoptionsforberedende kursus er gennemført, og de ansøgere, der gennem kurset er blevet klar over, at adoption ikke er noget for dem, selv har meldt fra. På den baggrund må det forventes, at der kun undtagelsesvis vil være behov for efter en individuel vurdering af ansøgerne at give afslag på godkendelse som adoptant.

Lovforslaget lægger også op til en række ændringer af adoptionsbekendtgørelsen, der gør adoptionssystemet mere smidigt for adoptanterne.

Reglerne om aldersforskel mellem adoptanter og adoptivbørn vil således blive gjort mere fleksible. Det gælder bl.a. med hensyn til adoption af større børn og andre børn, som det kan være svært at finde adoptanter til. Det gælder endvidere i tilfælde, hvor den ene ansøger overskrider den normale aldersgrænse på 40 år, mens den anden ansøger er noget yngre.

Også reglerne om det antal børn, et par kan adoptere, vil blive lempet. Adoptanternes egen vurdering af deres ressourcer bør også på dette område tillægges større betydning. Der bør derfor ikke på forhånd sættes tal på, hvor mange børn et ansøgerpar kan få lov at adoptere.

Endelig berører lovforslaget bl.a. reglerne om godkendelse af de såkaldte matchingforslag, dvs. de udenlandske myndigheders udvælgelse af et barn til godkendte adoptanter. Det foreslås, at kompetencen til at godkende sådanne forslag ikke som i dag skal ligge hos de amtskommunale adoptionsråd, men hos de adoptionsformidlende organisationer. Der lægges samtidig op til en række væsentlige begrænsninger i denne kompetence. F.eks. skal der i tilfælde, hvor det ikke er åbenbart, at matchingforslaget ligger inden for den meddelte godkendelse, som hidtil ske forelæggelse for rådene. Det er